

Dohoda OPEC+ a nové otřesy na Západě

- CZ24 News | 9. října 2022

Navzdory neustálému tlaku Washingtonu na země Středního východu, aby zvýšily svou produkci ropy, se země OPEC+ rozhodly snížit denní produkci o více než podstatný objem. Energetické problémy nejen EU, ale i Spojených států se stávají realitou

Členové Organizace zemí vyvážejících ropu (OPEC), kterou tvoří Saúdská Arábie (největší vývozce na světě), Spojené arabské emiráty, Írán, Irák, Kuvajt, Alžírsko, Angola, Gabon, Libye, Nigérie, Rovníková Guinea, Republika Kongo a Venezuela – po konzultaci a za účasti Ruska (druhého největšího světového exportéra) – jednomyslně rozhodly o snížení těžby ropy, a to na maximum nejpesimističtějších předpovědí pro zájmy USA a Západu. Konkrétně až dva miliony barelů denně.

To vše, zatímco USA nadále vyvíjely tlak, zejména na své blízkovýchodní spojence, na zvýšení nabídky na tomto strategickém trhu v mezinárodním měřítku. Toto rozhodnutí zjevně vyhovuje zájmům nejen členských zemí OPEC, ale i Ruska, vůči kterému se kolektivní Západ snaží za každou cenu snížit energetickou závislost a způsobit mu ztrátu příjmů z tohoto sektoru.

I když je toto rozhodnutí nepopíratelně špatnou zprávou pro Evropu v Bruselu, již v zajetí velké plynové krize, je také špatnou zprávou pro Washington, kde ceny pohonných hmot tvrdě narážejí na kupní sílu a životní úroveň mnoha domácností. Tato jednota OPEC+ bude mít tedy zjevné důsledky pro kolektivní Západ v době, kdy se snaží všemi prostředky omezit ruské energetické příjmy. S vědomím, že Rusko dosud nepřijalo drastická protipatření, jako je ještě výraznější snížení těžby, což bude mít za následek velkolepý nárůst cen ropy, a to i podle hlavních západních analytiků.

To také odráží stále silnější úroveň nezávislosti některých zemí na Blízkém východě, dlouho považovaných za neochvějné spojence Spojených států, které, stejně jako mnoho zemí na planetě, sdílejí své mrzutosti s Američany, a to jak na regionální, tak na mezinárodní úrovni. Aniž bychom samozřejmě zapomněli na čistý ekonomický pragmatismus, který na rozdíl od EU těmto zemím diktuje, že musí upřednostňovat své finanční zájmy, a nikoli zájmy Washingtonu.

Jedno je o to jistější. Pokud nyní narostou ekonomické problémy na druhé straně Atlantiku, na evropské straně by bylo slovo problematický jistě příliš slabé. Slepé následování bruselských elit amerického pána jako prostých vazalů bude mít vážný dopad na průmysl a běžné spotřebitele v evropských zemích.

Tyto události také potvrzují a opět, že Západ může klidně i nadále tvrdit, že je absolutním pánem na planetě, současná realita naopak ukazuje obrovskou závislost Západu (extrémní planetární menšina, která má zdroje velmi omezené) závislost na nezápadnímu světu - představujícím drtivou většinu lidstva a majícím strategické zdroje, o kterých si tento Západ může nechat jen zdát. I když je už dlouhá léta zvyklý tyto zdroje bez sebemenšího ostychu drancovat.

Musíme mít stále na paměti, že pokud je atlantický Západ vůči Rusku již v téměř totální válce – na vojenské, ekonomické a informační úrovni, je třeba se obávat, že Washington bude usilovat o potrestání arabských zemí, včetně těch, které mají status spojenců, za jejich neposlušnost v dnes projednávané věci.

A to včetně Saúdské Arábie, s níž bylo nepřátelství hmatatelné při Bidenově poslední návštěvě Rijádu. Nicméně lze jistě věřit, že dotčené země jsou si těchto projektů vědomy v

multipolárním světě, kde existují inteligentní volby.

[ZDROJ](#)

Překlad: FB První Zpravy